

ד"ר ישראל לוי – רופא ילדים ונאונטולוג

1925 – 2021

ד"ר ישראל לוי נולד בבולגריה בשנת 1925. הוא גדל והתחנך בעיירה פז' רגיק שבבולגריה. ד"ר לוי עבר את השואה ומלחמת העולם השנייה במחנות עבודה ויחד עם כל יהדות בולגריה ניצל ממחנות ההשמדה.

לאחר מלחמת העולם פנה ללימודי רפואה בסופיה אותם סיים בשנת 1950 ובמהלכם הכיר את אשתו מרים לה נישא וביחד עלו לארץ. את התקופה הראשונה בארץ עברו תוך כדי אינספור קשיי קליטה והסתגלות במחנות עולים בפרדס חנה. לאחר התקופה במחנות העולים עברו לחיפה לעבודה כמתמחה ברפואת ילדים בבית חולים רמבם ולאחר מכן לעבודה כרופא בכיר בבית חולים קפלן. בשנת 1957 החל לעבוד כרופא בכיר ולאחר מכן כמנהל מחלקת הפגים במוסד אם וילד ויצו בתל אביב.

את מחלקת הפגים ניהל בנאמנות יותר מעשרים שנה והיה מייסד ומוביל של תחום הנאונטולוגיה בארץ. באותם ימים שימש המוסד כמרכז יחיד לטיפול בפגים במרכז הארץ אליו היו מעבירים פגים אשר נולדו בבתי חולים אחרים במרכז. הפגיה של ויצו בראשה עמד תפקדה במיעוט אמצעים שהיו באותם ימים אך עם זאת הצילה את חייהם של פגים רבים אשר נולדו במשקל לידה נמוך במיוחד. את מחלקת הפגים ניהל תוך שילוב של עשייה קלינית חלוצית בתחום שעד אז לא היה מוכר ביחד עם הוראה בבית הספר לאחיות מטפלות אשר הקים בבית החולים והעמיד דורות רבים של אחיות שעבדו במחלקות היילודים והפגים שקמו בהמשך בארץ. בשנים הראשונות אף כתב את הספר הראשון ברפואת פגים בעברית-הפג.

לאחר פתיחת פגיות בצמוד לחדרי הלידה בבתי החולים נסגרה הפגיה וד"ר לוי נסע לאוניברסיטת ברקלי בקליפורניה שם סיים בהצלחה תואר בבריאות הציבור (MPH). בחזרתו לארץ המשיך לעבוד כרופא ילדים בקופת חולים ובמרפאתו ברחוב פנקס 50 שעדיין מנוהלת על ידי בנו, פרופ' יצחק לוי, מנהל היחידה למחלות זיהומיות בבית החולים שניידר לילדים בפתח תקוה.

ד"ר לוי נפטר בשבוע שעבר בגיל 96 והותיר אחריו 3 בנים, 9 נכדים ו-6 נינים.

יהי זכרו ברוך.

הספר "הפג – התפתחותו והטיפול בו עד גיל שנה" וכתבה אודותיו שפורסמה בעיתון היומי "הבקר" ב-26 בפברואר 1965.

